

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок ч. 10, II, пов.
Конто почт. шлани. 143.322
Адреса для телеграм:
„Діло“ Львів.
Головний редактор приймає від 11—12 год. перед полуднем.
Рукописів не повертається

ПРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Шкляр 600 год.
Черв'ячине 1200
Порічка 2700
Річка 10000
ЗА ГРАНИЦЮ: В Америці 1 долар
Франції, Голландії, Бельгії 20 фр., фр.
Італії 750 лол., Німеччині 750 мар.
Швейцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 750 лол., Австрії 750 шол.
Зміна адреси 1 год.

Телеф. Редакції 29-41.
Друківні: 29-26.
В СПРАВІ ОГЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
25 сот.

1922 і 1930.

Львів, 1. жовтня 1930.

Осінь 1922 року — це недавній час і ще у дощів свіжій пам'яті людей. Ті самі українські політичні партії, які творять нинішній Вибірчий Блок, рішили тоді в відомих засадничих принципах стриматися від виборів і чинили відповідний пошук до народу. Урадокж чинили наивідали різних пахонів і засобів, щоб те рішення не було переведене в життя. Давано тоді далекодущу підтримку „хліборобській“ виборчій листі, яка вилонилася згід загально-національної солідарності у відношенні до виборів, а другою боку український загаль, який цю солідарність підтримував, пережив невимовно важкі дні. В той час мали місце відомі терористичні акти, на якими наслідували масові арешти українських селян та — передовсім — інтелігентів. Редакція нашого щоденника (який виходив тоді під назвою „Громадський Вістник“) була засинована матеріалом про ревіції й арештування, була велика сила гостро актуальних місцевих тем, але писати про все те було просто неможливо. Врешті й газета була закрита та мусіла змінити назву (на „Свобода“). Польська преса освітлювала ті події, як розв'язання української революційної філії з одного боку, та її евергійне здавлення з другого. Алеж, на превелике диво, добилися до кінця соймові вибори — і вийшли на волю сотні арештованих, а навіть переведені згодом судові політичні процеси (напр. процес т. зв. твердохлібівців) закінчилися адебільша увільненням підсудних. Мимоходом зазначити треба, що в цілій Польщі тодішні вибори були переведені користно, спираючись й об'єктивно (було це на уряді проф. Новака). — на підйом трьох східно-галицьких воєністів, які представляли жалюгідний образ відносин...

В наслідку тої широко закровоної акції в 1922 році випало до польського союму з „хліборобів“ Ількова. Вони склали як стій відому заміну докларативного характеру в імені „ділого народу“ і ця заява була у відомий спосіб використана. Але це був лише безпосередній ефект трагедії кількох передвиборчих тижнів. Бо не минули два-три роки, як той самий Ільків мусів перейти до опозиційного табору та виголошувати у союмі скрайню опозиційні промови. У психіці українських народних мас та зокрема укр. інтелігенції ті виборчі тижні з 1922 року залишили глибокі сліди і ті тижні безумовно підбили на гостро негативному відношенні українського національного табору до примирничих спроб кабінету ген. Сікорського, який прийшов на зміну проф. Новака. А форсована таким наглядом сила „партії хліборобів“ щезла так основно з поверхні національно-політичного життя, що коли при найближчих соймових виборах у 1928 році спадкоємці тієї „партії“ „УНС“ хотів виступити з окремою листом, йому порадили занехати цей безгроздний замір, не тратити сил і спустатися на дно забуття. І коли цим можна різко ставитися до рішення українських політ. партій з 1922 року про виборчі абстиненцію, — все одно не підлягає ніякому сумніву, що не абстиненція українців у виборах та зможливлення полякам і жидом одбуття непропорційально великого числа мандатів загострило польсько-українські взаємини, а все те, що діялося тоді на страдальній галицькій землі при анексованих оліях українських пересторок, застережень і протестів.

Цей вісім літ минуло з того часу. Невідомі руки налили стирти й різали телефонні дроти. Будучи розправні викажуть, чи не робили члени УВО, чи справинили такі заливачення невикритими. Але сути річ це не міння: північні північні переконанні арештованими, редакції „Діла“ засинована звістками про перебіг т. зв. нацифікаційної акції, а одночасно панаура змалує нам цілі сторінки. Практика, нинішній образ подій трохи інший, ніж тоді з літ: він мальований далеко грубішими й ширшими штрихами й виглядає далеко страшніше. В орбіту випадків втягнені буквально напівмільйони маси населення і буквально ціле життя народу, не лише політичне, але й культурне та господарське. Не було ж у 1922 році того, щоб будинки і цілі читальні і кооперативні листи у школах та церквах в підкаданому отні

Центральний Кооперативний Банк „Краєвий Союз Кредитовий“

у Львові, Ринок ч. 10 (ч. телефону: 433. — Конто Почтової Шлани ч. 143.467).

як Центральна Каса українських кооперативів приймає вкладки ошадности, обезпечує їх у твердій валюті та поміщує у наших кооперативах, щоб піднести господарський розвій українського народу.

та щоб були асигновані старі середні школи, які видали кілька генерацій української інтелігенції. Але в осні 1922 року були і нині, в осні 1930 р. — соймові вибори. І хоча ввезняють нас, що вся т. зв. нацифікаційна акція звязана виключно з політичними саботажками, цілком підділювати нинішні події у краю від виборів є річчю зовсім неможливою. Бо чимже пояснити факт, що серед резолюцій денних громадських рад на Поділлі, видіють м. і. точки про — голодування на листу ББ або стримання себе від го-

Америка і СРСР.

(Від нашого кореспондента)

Рим, 25. вересня 1930.

Італійські часописи слідкують з величезним зацікавленням за розвитком економічного конфлікту між СРСР і Америкою. Конфлікт цей, як відомо, почався внаслідок ввозу до Америки більшовицького ліса і марганцю по ціні нижчій собівартості. Загроженні в своїх комерційних інтересах американські торговці лісом і фабриканти марганцю звернулися до американського уряду з проханням заборонити ввіз радянського краю, вказуючи, що він продукується примусовою працею.

„Відповідно до інформацій, що їх отримав американський уряд, — писав секретар департаменту скарбу п. Сеймур Лемон, — накладаючи заборону виладунування совіських кораблів, — більшовики мобілізують на роботи в рудних і в лісах членів бувиших аристократичних родин, священників, „жулаків“ та інших. Використовуючи цю примусову працю, радянський уряд може ввозити у Сполучені Держави Америки величезні маси лісу, вугля, марганцю й іншого краю по таким цінам, що з ними американська промисловість, яка базується на вільнонайнятій праці, не в стані конкурувати. Радянський уряд, переконаний цим, що не має сил перемогти цивілізований світ революційною пропагандою і не покладаючись на силу своєї зброї, намагається підкопати економічні умови існування інших держав. І для виконання своїх планів, більшовики розпоряджають дією поважними засобами, захопивши у свої руки всю промисловість і всі натуральні багатства Росії і зробиши з російського народу — нарід рабів, примушених працювати на зrealізування їх планів...”

Так писав секретар департаменту скарбу. Заборону виладунування совіського краю підтримала також Американська Генеральна Конфедерація Праці... Але в наслідок інтервенції різних впливових капіталістичних кол, головним чином корабельних компаній, що мали понести великі фінансові втрати, заборону виладунування з тих 79 кораблів, що були вже в американських портах або до них вже були спрямовані, знято. Нотуємо цей факт співробітництва капіталізму, для якого „грш не тхне“, з московськими більшовиками, для яких взагалі всі „запах“ є лише буржуазними пересядами.

„Досвідчені“ люди переконали американський уряд і громадську думку, що загроза демпінгу, примусового економічного демпінгу III-го Інтернаціоналу, для аруйнування світової економіки, є лише низкою фантастичною мрією московських утопістів, дуже далекою від реальних можливостей Радянщини, яка не є ще в стані продукувати стільки краю, щоб загрозити ним повільно світовій промисловості, і — хто зна — чи і буде коли в стані це робити. Італійські часописи, що саме тоді, оглядо на впливовими урядом, потішали населення перспективами величезних торговельних зносин з більшовиками, зі свого

Заохочуйте своїх кривих, своїх і знайомих, щоб вони без надуми вивірили в ПЗУВ обезпечення 1/3 частин своїх будинків і виводжену часті обезпечили у своїм власнім народнім

Т-ві Взаїмних Обезпечень „Дністер“,
у Львові, вул. Руська ч. 20.

досудання п'ятиліт? „Спонтанічний проміс зміне-ної орієнтації“? Хто в це повірить? Або такий факт, як закріпощування у канцелярії провідної української політичної партії не лише всіх виборчих актів, але навіть півофіційної польської книжки „Сейм і сенат“, видання Радзевського у Познані!

На цю тему можна би чимало писати, — чимало такого, що вказувало би на нерозривний зв'язок нинішніх подій у краю з — виборами.

Яким існують можливості близьких і дальших наслідків цієї акції — з погляду виборів? Про це кілька слів пантра.

боку висловлювали надію, що радянсько-американський конфлікт послужить більшовицьким корисною наукою. Не можна змінювати комерційні а політикою (той-же принцип, що „грш не тхне“) і поважні справи (соб-то торговельні зносини — Е. О.) з непотрібною балаканиною (соб-то постановою III-го Інтернаціоналу про переведення політики демпінгу — Е. О.). Таким чином вони, (соб-то більшовики) зможуть ціти по правдивій дорозі комерційних зносин із західними державами, вигідній для СРСР, як і для інших держав“. (Джорналь „Італія“.)

Марі! наді! Саме сьогодні часописи з новині звісток про паніку на американській та англійській біржах, з приводу продажі Совітами Шинкаському Хлібному Ринку кількох мільйонів кілталів хліба по ціні на 10 проц. нижчій від найнижчих світових ціл. Повідомляють, що совітський уряд сконцентрував уже в Одесі та інших портах Чорного Моря (ну, розуміється!) 170 кораблів, що мали би перевозити цей хліб. Президент Національного Об'єднання британських хліборобів, п. Морріс повідомив часопис „Дейлі Мейл“, що „коли дозволить Росія продовжувати її політику, британські хлібороби дуже швидко заважать найгірших злиднів“...

Американське міністерство хліборобства зараз же наказало перевести доходиження у справі більшовицьких заходів щодо хлібного демпінгу. Одночасно з міністерськими доходиженнями відбувається також доходиження Комітету хлібного ринку і Комітету Американського Конгресу для боротьби з червоною пропагандою під головуванням члена Конгресу п. Фіша, який вже лігав до переслухання трьох агентів хлібної біржі.

Канадійський уряд, зі свого боку, мало клопочеться хлібною кризою, і п. Беллет, канадійський прем'єр, у промові, виступаючи у Оттавіському парламенті, запропонував урядові З'єднених Держав своє співробітництво у справі розв'язання діяльності більшовицької на хлібній біржі. Він сповістив також, що канадійське представництво на Імперській Конференції, яка має незабаром відбутися у Лондоні, ниматиме офіційних імперських заходів проти радянського економічного настану.

Для нас українців, цей економічний конфлікт є цікавий і важливий з багатьох причин. Перш за все тому, що він має такі розміри, які обіймають цілий світ, а особливо ті країни, що живуть головно з хліборобства. Тим самим вони ударять без сумніву і по наших українських надлістринових селянах і ті селяни мусять знати, що цей удар походить від тих самих московських більшовицьких, що аруйнували вже для своїх божевільних планів надлістринових українське селянство, сіють телерубаю вже і серед селян надлістринових. Варити — і дуже болюче! — цей економічний конфлікт і по тих наших українців, що вітасали від краєвих впливів, поробилися американськими, канадійськими чи аргентинськими фермерами. А удар по них

може знову відбитися такий на багатьох наших національних установах, що їх підтримує українська еміграція.

І подумати тільки — що нас отак битимуть нічим, як нашим-то тям українським хлібом, який має йти в порти Чорного Моря, тоді, як українська наслідна територія там і голод і холод.

Не буду доводити спроститися під тими наслідками, що їх може принести цей економічний конфлікт для цілого світу. — кожний може собі їх більш-менше уявити.

Едг. Опанський.

З польської преси.

Краківський „Час“ про відносини у Сх. Галичині

Перед кількома днями появилася в краківському польському щоденнику „Час“ знаменна для обоюсторонніх повсякчасних статей з приводу теперішніх відносин у Сх. Галичині. Через надмір матеріалу не могли ми досі занотувати цього польського голосу і тому робимо це тепер.

„Час“ між іншим пише: „Одначе хібно було б думати, що навіть розвиток центральної організації УВО, чи ОУН є вистарчаючим засобом до відлікуння тієї великої рани, яку творить національні відносини у Сх. Галичині. Во є це одна з найбільш важких ран нашої держави, яку ми повинні старатися лікувати у прискореному темпі. Як відомо, у тій справі є дві рецепти і два лічиці засоби. Один полягає на програмі більшої або менше укріпленої польової українців, другий на припиненні ім національної автономії по думці закону з 1922 р. і по думці прийнятих тоді міжнародних зобов'язань.“

„Ми є горючими противниками політики польової українців як такої та і укріпленої, якої домагалися головні польські націоналісти. Вважаємо її несправедливою, бо мусіла би вести до переслідування української народності так, як германізація поляків у Німеччині, а русифікація їх у царській Росії, а також зналамо її як безцільну політику. Зробити та аполонізувати не вистарчило українців ні п. Грабський ні Діомський, ні ніколи інший з шкільно-польських діячів, колиб навіть станули коливальні на чолі польського уряду, так як нас не змінили ні Бісмарк ні Веллс, ні Гурко, Прява, що українці мають меншу культуру ніж ми у Прусах чи Росії; але чимало в таку, що прусська держава як і російська мала багато кращу машину до випародовування як її маємо ми. А не випародовували.“

„Ми є прихильниками другої програми: національної автономії по думці існуючого, хоч усе це паверового закону з 1922 р. Не є в пам'яті інтерес, щоб співзаступити з нами край між Збручем і Сіном український народ, якого сільське населення має стільки подібних до нас і симпатичних рис, потовує у нетрах тайфамства (sic!). Не є це в пам'яті інтерес, щоб ми утримували спроможність участі в великій тюрції“

Розпочинай день

ОДОЛЕМ

Устна яма і зуби працюють увесь день і наражені на багато небезпек (бактерії і т. д.) ОДОЛЬ десинфекує і відсвіжує устну яму, чистить зуби і хоронить їх перед відсуттям і споганенням. Цей вплив ОДОЛЮ є неоціненний, постійний протягом дня, як і в часі сну, отже тому

кінчи день

ОДОЛЕМ

пробуджування до життя народів, досі пригноблених. Програма національної автономії, рівної та справедливої для обох народів, а щиро здійсненої, вирвала би зліз від підставу для галицької (!) агітації. Нарі, перед яким відкриваються висиди успішної організації праці наз самим собою, не буде вести політики саботування, підпалів і різні, бо знає, що через те може втратити. Організація політика є найкращим антилотом проти всякої цієї та першої, як знаємо це з власного політичного досвіду з данної Галичини, а також з досвіду решти світу.“

„Від початку відношеній польської держави, тобто від однієї літ, українська справа стоїть у Польщі на мертвій тюрції. Ані політизації ані автономії! Не було досі ерду, досить тривкого, доволі сильного, ні досить адоціозного, який би старався розв'язати цю справу в такому або іншому дусі. Є це проблема — загальна, а на чолі маршала Пілсудського мав достаточний авторитет і силу, яких досі в цих справах не ужили, для осущення тієї великої поверхні. А реформа польського устрою, яка з такою конечністю зближається чимраз більше до нас (!) яка мусить бути переведена скоро, якщо держава не має властності — повинна обняти також справу українсько-польських відносин. Нехай ті відносини належно укріпляються, то значить без атрат і реформ для польського елементу, що пам'ятає від поверх тисячки (!) літ плодотворну країну над Дністром, але також і користь для українського народу. Нехай забезпечить і зможеть цей наріз від занування примітивних методів боротьби, а створить умовини до довшиння спокійного польсько-українського життя. Нехай внесе політичну культуру там, де нині збирає тріумф політичної парварствости“

Складайте жертви на оселю українських робітників пера в Яніні!

Етика польської преси.

Ща Реда. Перед тижнем привітала вся польська преса вістку про арештування „дисиденти-польської“ о. Івана Галібея, пароха в Скоморохах, п. Золотий Поток, при чому подавалося, що арештований зловлено „за горючий вишук“. Що при цій нагоді згадаємо нашому духовенству, які істали посягали на вість на особу Митрополита — не треба хіба пригадувати. А коли арештований о. Галібея вже в суботу 20. ж. м. вивезено на волю і ще подано це в першій йовині („Діло“, ж. 215. з 27. ж. м.), — не зникла б ні одна польська газета, що подавала цю вістку своїм читачам і тим направлено хоч частинно ту крику, яку вісту і всьому нашому духовенству заподіляла „Свербіла сетка“ польської преси!

Наче містимо лист о. І. Галібея до „Нової Зорі“, в якому він змислює передісторію й історію свого арештування з досі гідну відправу польської преси.

Хмельна Ревущість!

Як відомо, явився в мене в Скоморохах дня 18. IX. суддя з Золотого Потока в товаристві команданта поліції і ще одного постерункового та заявили, що мене арештує в зв'язі з саботажною акцією в Костяльниках, як підозрілого морального спраника тих подій. Описав я вперше особисту і домашню ревізію, але нічого не знайшов і нічого не набрав. Постерунковий перепів мене під батігом до судових арештів у Золотому Потокі. В суботу 20. IX. доручено мені постанову про арештування. Своєю постановою суддя мотивував у той спосіб: При арешті, хлопчик з Костяльниць — особисто мені арештований невинний — у яких найдено доволі обтяжувачі матеріали у підвалі фільварку в Костяльниках, найдено теж готівку, походження якої не хотів кони згадати, та перепику, з якої виходило, „ze zbyt są uświadomieni w duchu ukraińskim“. Хотіло про те, щоб викрити, хто їм сю готівку дав та хто на них впливав. Підозрілий суддя спримував на мене, як такого, що найбільше в околиці заангажований в національний роботі — nie ustawał w organizowaniu kooperatyw banków, mleczarni, Proświty, Łuków i Sokółów bierze w nich czynny udział — і тому, що люди з околиці постійно до мене заходять і ще тому, що я часто відвідував в kierunku Lwowa. I jakkolwiek w tej działalności wprost zarzutów ks. Halibejowi czynić nie można, to zachodzi uzasadnione podejrzenie, że pod tą legalną robotą może kryć się działalność antypaństwowa i że ks. Halibej może być zaangażowany w UWG. Зараз по дорученню постанови про арештування суддя пересудував мене. Я висказав йому, що своє підозріння спримував він на несправдливому дорозі. Акцією саботажною я не осущував навіть на публичних зібраннях в Бучачі не лиш тому, що не погоджувався на неї, як свідчення, але й тому, що уважав її шкідливою для нашого народу. Я уважав, що працює загальною, такою, як я роблю, більше хіба народова приписка. А що я відвідав часто до Львова і що до мене заходили люди з околиці, то се було в зв'язі з тими обставинами, на які мене змислює громадистів Бучаччини. Ажмеж я голова Національної Ради Польщі.

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА“ З ДНЯ 3. ЖОВТНЯ 1930.

АЛЬФОНС ДОДЕ.

22)

МАЦЦЬКИЙ

ПОВІСТЬ.

Батько обіймає мене:

— Прикрився, дитинко. Лікар сказав, що тобі не вірно говорити.

І щоб я не міг говорити, сам говорить невипинно:

— Уяви собі: тиждець тому моя фірма вислала мене на обідку в Севеннах. Розумієш, як я втішався: де-ж — кажу собі — нагода побачити мого Даниїла. Приїжджаю до гімназії... Канцеляр за тобою, шукають... Нема. Кажу авестити себе до твоєї кімнати: ключ у замку. Стукну... нікого відповіді. Грім! І відомою двері козином... що бачу? тебе на зема, а гарячи... Ах! який-же ти був хорий, мій хлопче! Пять днів без пам'яті... Я не відступив від тебе ні на хвилину... Ти весь час торочив у гарячці про якусь відбудову опини... „Якого опини?“ питаю тебе. А ти кричиш: „Геть з ключами! повинати ключі із замків!“ Смієшся тепер? Але мені, було не до сміху! Боже! які це були безсонні ночі! Уяви собі, що пав Біо — чи так він зветься? — не хотів мені дозволити спати в гімназії! Показувався на правильник... Якийсь там правильник! Чи в обов'язаний знати його правильник! Той шпигальний гідик, що мене займає своїми ключами, якими балакає мені ввечірніце. Але я сказав йому своє кресне слово!

Маццький аж здрігався на таку сміливість свого тата. Та зараз так забув за ключі! Вігн і спитав: „А що з мамою?“ простираючи рамена так, немов би її тут обняти.

— Коли ти будеш відкриватись — відповіди батько сердито — то не скажу тобі нічого. Но, накривсь же... Мама почувше себе добре у вуйка Батиста.

— А Якиміщо?

— Якиміщо? — осе! Коли кажу „осе!“, то ясно, що не така форма вислову... Якиміщо дуже добрий хлопчисько... Не відкривався, кажу тобі ще раз! Він має добру посаду. Але надалі поплакує. А арештою зовсім відволелений. Його директор узяв його на свого секретаря... Нічого іншого не робить лише пише за диктатом... Дуже приємна робота.

— І так він буде ціле життя лише писати за диктатом, наш бідний Якиміщо!

І Маццький сам сміється з того, що сказав. Батько сміється за ним і знову ганьбить його, що весь час каже під ковдри...

Ах! блаженна недужість! Як приємне минали Маццькому години посеред блазних завесок на ліжку! Батько не відступав від нього весь день, сидів у головах і хотівось би, щоб не відходив від нього ніколи... На жалі це неможливо. Його фірма продає він потребує його і він мусить далі обідати містечка в Севеннах.

І коли батько відлідає, дитина лишається сама в недужій свитанці. Сидить у великій фотелі, погляд вікном і читає весь день. Уранці та ввечір поживає пані Касань приносить йому їсти. Маццький випиває чарку росолу, смочить крильце курочки і каже: „Дякую вам, пані!“ І нічого більше. Ця жінка виглядає так, наче би мала пронаскою і вона йому не подобається; навіть і не гляне на неї.

Аж одного ранку, коли він повторив своє звичайне: „Дякую вам, пані!“ зовсім сухо, не підносячи голови від книжки, він здвинувся, коли почув раз-друге ніжний голос: „Як-же-ж ви почувате себе ший, пане Даниїле?“

Маццький підніс голову і згадайте, кого побачив? — Чорні очі, живі чорні очі, непорушні та всімичені!

Чорні очі повідомляють свого товариша, що жовта дама занедужала і що треба її заступати. І додають тихше, що їм дуже приємно бачити, як пан Даниїло виздоровіває. А потім відходять з низьким поклоном, обнімаючи, що ввечір прийдуть сюди ще раз. І справді ввечір вернувся. На другий день ранком і після-завтра відріс. Маццький захоплений. Він благословить свою недугу і недугу жовтої дами і всі недуги цього світу: якби так люди не могли бути недужими, то він ніколи не був би маж нагоди розмовляти віч-на-віч із чорними оченятами.

Ех, блаженна недужість! Який це приємний час сидіти так рекомплесентом у фотелі під вікном! Вірши над ними чорних оченят грається золотисте проміння, а ввечір доволі нах мистий серпанок від вечірніх зір... Маццькому сміється вони зоном і він не годен заснути. Вже досить встає і підготується на зустріч. Скільки тайн має він згадати їм! Та коли чорні очі зникають, він не каже нічого.

Чорні очі ализовані цією мовчанкою. Входить і щезають із кімнати, находити, собою претекстів, щоб бути разом із недужим, сподіваючись увесь час, що таки він рішиться промовити. Але цей недотеп Маццький не може згажитися.

Часом він збирає всі сили і починає сміливо: „Паніо —“

Тоді чорні очі повертаються до нього з усміхом. Але сирака тратить від їхнього усміху голову і третім голосом кидає: „Дякую вам дуже за нашу доброту“. Або: „Росіа нині знаменитий“.

(Продовження буде)

Позір! Купці, Промисловці, Ремісники! Позір!

Чи Ви вже передплатили одинокий місячник, присвячений справам торгівлі, промислу і ремесла „ДОБРОБУТ“? Вже появилось 4. число! Якщо ні, то пишіть на адресу: Львів, Ринок ч. 10, а вишлемо негайно зразкові числа. Ціна примірника 50 сотиків.

Союзу Кооператив у Бучачі і Українбанку у Бучачі, отже двох інституцій повітових, директор кредит кооператив „Братія Поміч“ у Сколородорохах, яка розташована на в сід району та голова Раді Районової Молочарні, яка розташована на в сід. Канцелярії районової на сід і районової молочарні містяться в одному домі, отже не дивно, що люди — користаючи з тих дох, від теперішню хвилю потрібних установ — до мене часто заходили. — Тому, що я поспівити ся праці над економічним дивитися народом, а не хотів наражувати дорогі мені фінансові установи, на чолі котрих стою, на переслідування адміністраційної влади, я записав у листі до старости в Бучачі, що усуваюся від участі в політичному житті і цього року навіть на нічному політичному зібранні я не був. Моїми аргументами удалося мені суддю переконати і він — порозумівшись, як мені казав — в політичній поліції в Станіславові, мене тогож дня авіацій з арештів і я ще в суботу 20. IX. вийшов на

волю, Громадянство, яке було моїм фештом сільно навчання, успокоїлося і все було гаразд. Та в два дні після того стали доходити до мене польські часописи з шумними заголовками: „Ruski proboscis podpaliszcem-sabotazysta“, де поклад усини сумнівів твердиться, що я брав чинну участь в підпалі і що в мене при ревізії „дальше“ обставуючий матеріал. За східно-галицькою пресою повторила це навіть, позначена, Мажесті — оповідає жид-студент, який вернувся з Кракова. — що в Кракові в кінці висвітлювало najnowsze wiadomości, що ruskiego księdza przy-aresztowano na podpaleniu. За чимось на проповіді в часі польського відступу у Велесної 21. IX. підписав польський свідчення з Порхови: Co to znaczy, że nawet księdzę gwałtu są podpalcami!

Отже всі згорали і арештували в польській пресі призначили мене сьогодні до мого Ординаріату до Станіславова, щоб тут все апрофувати. Від Ординаріату дістав я наказу дислати вичерпуючі інформації „Новій Зорі“ для протидіації. Виконуючи цей наказу, писався отже письмом аі зирим бачилим, щоб „Новій Зорі“ удалося відбити цей ажіотаж, призначений священничий стан.

З високою повагою

о. Іван Галібей.

Чай марки Бузьок
вдоволяє кожного смакуна.

Пацифікація.

З уваги на те, що всі наші наші найбільш ступовані вістки про те, що нині діється в нашому краю, цензура немилосердно очеркнула у вчорашньому числі, як примушений від тепер реконструювати такі вістки за польською пресою, яка подає їх у крайню тенденційному освітленні, або обмежуватися до самих тільки назв місцевостей та арештованих. — Ред.

ДАЛЬШІ АРЕШТУВАННЯ В ПЕРЕМИЩИНІ.

ПАТ повідомляє: Вночі з понеділка на виторк ревізій на терені безпеченства перевели цілу низку ревізій на терені безпеченства перевели цілу низку читальні „Просвіти“ і в українських кооперативах по селах: Вовче, Горохівці, Фісманівці, Селіска й ін. Ревізія у членів тих установ виявила злочинну діяльність тих товариств. У зв'язку з тим арештовано кількадесят осіб, назавжди яких з уваги на слідство держать тимчасом у тюрмі.

Пишуть нам:

Дня 26. вересня ц. р. поліція перевела масові ревізії в українських громадян та установках Перемишля. Зокрема переведено ревізії в українському дівочому інституті, жіночій гімназії, в інституті та бурсі Т-ва св. Миколая і в бюрох Повітового Союзу Кооператив. Переводили ревізії по спальнях дівчат, иншпорачі між б'єлям, одіжю та книжками. Ревізію переведено також в домі буншого віцемершала союму д-ра В. Загайкевича. Його не було тоді дома, а дружина домагалась письмального наказу. Представник поліції заявив, що ревізія відноситься до особи сина д-ра Загайкевича, Романа, якого придержано і спроваджено на поліцію. На поліцію спроваджено біля 30 осіб обох полів і різного віку та розпитувано про організацію і приналежність до Пласту. Переведено ревізію в доміни Пласту і Сокола і ці домілки ошечатано. Підчас ревізії позабирали різні легальні журнали, часописи, книжки і пластові записки. До понеділка ввечерю звільнено всіх придержаних, а затримано на поліції двох гімназійних абітурієнтів Стахова і Босого. Позатим поліція розвіджує по селах і переводить масові ревізії й арештування.

АРЕШТУВАННЯ В РАВШИНІ.

Дня 15. вересня ц. р. арештовано в Раві Руській урядовця філії „Просвіти“ п. Степана Соваки під намітом участі в підпаленні етирти в Свиниці (повіт Яворів), у його родинному селі. Арештованого перевезли до тюрми в Краківці. Слідство веде прокуратура при окружній кримінальній суді в Перемишлі.

Дня 20. вересня ц. р. арештувала поліція селянина Федя Чіха з Верхрати і відставила його до Львова. Після арештування переведено ревізію в арештованого і в т-ві „Сокол“, в котрім він є начальником стюгу. Причини арештування невідома.

ПЕЧЕНІЖИН.

З 25. на 26. вересня перевела тутешня поліція в селі 4 поліційні і одного тайного агента з Коломиї ревізію у т-ві священника о. Пельвешського Антона. У помещах не найдено ні-

чого, шойво в пивниці на бараболі знайдено старий німецький револьвер. Коли поліція взяла той револьвер до рук, показалося, що він цілком теплий. Знак, що такі перед ревізією його підкинуто. Після того о. Пельвешського вивезено до Коломиї по переслухання випущено в год. 9. ввечерю додому.

ТИСЬМЕНИЦЯ.

Повідомляємо, що дня 26. м. м. переведено у нас ревізії в льокалі Пласту і в приватних мешканцях: адв. солід. Степана Мациборки, ст. прав. Евгена Лозинського, Марії і Люби Шкорутівен, членів Пласту та в Олексі Михайловича, скелєра кооп. „Український Нар. Дім“, голови „Сокола“. При ревізії у Пласті забрано: полеве шатро, брошуру „Життя в Пласті“, картон з тризубом та потатку джигурів у Пласті. По переведеній ревізії арештовано всіх вичислених. Представникові Т-ва Опіки над Молодію вручено письмальне завідомлення з команди повіт. поліції про розв'язання Пласту. В Півне-черах арештовано пластуна, ст. прав. М. Петру-ченка. 28. м. м. відставлено зрештованих до Станіславова.

КАРНІ ЕКСПЕДИЦІЇ, РЕВІЗІЇ Й АРЕШТУВАННЯ В ТЕРНОПІЛЬЩИНІ.

В середу 24. вересня ц. р. о. о. 8. год. рано прийшла карна поліційна експедиція до села Мишковиці. Розпочалися ревізії в льокалі чит. „Просвіти“ і кооперативі, місцевого сотрудника о. Миколи Зубала і в багатьох селян. Арештували: о. Миколу Зубала, у которого переведено ревізію від пів до дев'ятої рано до год. 2. попол., Олексю Лазуту, Петра Чорного, Володимира Дударя, Василя Дударя і 19-літню буншу гімн. ученицю Ємілію Дудар. Арештованих приміщено в комірці Софії Федик, недалеко місцевого поліційного постерунку (крім Ємілії Дударіанові, котру замкнено окремо).

В середу ввечер 24. м. м. і в четиер рано 25. м. м. була карна поліційна експедиція в селі Лука Велика. Арештовано: Івана Брикийла, Семха Лиха й Івана Поліщука і їх відставлено до комірці у Софії Федик в Мишковицях.

В четиер 25. м. м. випущено з арешту Василя Дударя, а інших з о. Зубалем влючно, що також разом з іншими цілу ніч пересидів у комірці, відвезено до поліційних арештів у Тернополі. Тут арештантів переслухав підкомісар поліційної поліції Октанец і ще в четиер випустив на волю о. Миколу Зубала, Ємілію Дударіану і Володимира Дударя. Другого дня себто в п'ятницю, випущено на волю і всіх інших, але дате покарило їх старостам на основі прігелашатенту гривною від 50 до 100 золотих, або на відповідну кару арешту. До суду не віддано нікого.

В четиер 25. м. м. була така сама карна експедиція в селі Чорторія. До арештів не віддано нікого.

Велика карна експедиція перейшла також через Чернілів Руський, де постійно мешкає бунший посол Антія Куцько, що від 20. вересня

ц. р. знаходиться у слідчій тюрмі тернопільського окружного суду.

Поповну карну експедицію вислали до сіл Купчинці і Демистів, там разом військову. Минулого тижня була в тих селах поліційна карна експедиція.

З сусідньої Збаражчини прийшли вісти, що якраз тепер є там карні експедиції. Велика карна експедиція була в Токках, що лежать на сьомому Збручі.

Ві второк 30. вересня ц. р. був на аудієнції у тернопільського воєводи Мотинського о. пралат Куніцький у справі припинення карних екс-

ЖІНКИ! Подбайте негайно про обов'язки своїх мужів у Товаристві

„КАРПАТІЯ“ Львів, Руська ч. 18.

бо тим способом забезпечуєте Ви свою будучність та кращу долю своїх дітей.

ледній. Розмова тривала півтрьох годин. Крім воєводи був присутній начальник відділу безпеченства Жидорський. Відповів воєводи о. прал. Куніцькому прибрано така сама, яку він дав дня 25. вересня ц. р. окремій депутатії під проводом д-ра Степана Барана, а про яку в „Ділі“ була вже згадка.

ДО АРЕШТУВАНЬ В КАЛУЩИНІ.

Як ми вже подали, забрано з Калуша й вивезено до Станіславова 13 людей, яким усім закладає поліція зв'язки та приналежність до УВО.

В повіті переведено м. ін. 3-годинну ревізію в о. Короли в Новій (перекочали навіть пивниці) і в о. Бандери в Угричіві Старім, де забрано пластовий однострій студента Степана Бандери. Калуський.

Зверніть увагу на виборчі списки!

КОМУНІКАТ.

Нас повідомляють, що в багатьох виборчих списках поперекручувано прізвища виборців. Перекручування прізвища і списку може бути причиною недопущення виборця до голосування. Тому закликаємо всіх українських виборців перевірити, чи кожний з них записаний у виборчому списку і чи імя та прізвище подане там вірно і згідно з якимнебудь особистим документом виборця та з дійсністю. Колиб хто не був записаний зовсім, або в списку було записане його імя і прізвище незгідно з дійсністю чи з його особистими документами, то слід обов'язково внести реклямацій, або його записали у список або переправили неправильно записане імя і прізвище.

Кожний український виборець мусить віддати свій голос на єдину українську більшову листу, бо від того залежить її успіх при виборах. Тому кожний український виборець обов'язаний заздалегідь подбати про те, щоб мати право і змогу віддати свій голос. А віддати свій голос може лише той, хто є записаний у списку і чие імя та прізвище не є перекручене, себто є записане так, як хтось дійсно називається, або має записано у своїх особистих документах.

КРАЄВА НАРОДНЯ КАНЦЕЛЯРІЯ УКРАЇНСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНО-ДЕМОКРАТИЧНОГО ОБЕДНАННЯ.

Домагання Гітлера.

А. Т. Е. „Садней Експрес“ поміщує статтю Гітлера п. н. „Мої умови для сніта“. Гітлер вимагає передовсім ревізії мирових договорів і плану Юнга та шпорогу Помора Німеччині, навіваючи польський коридор „живою частиною Німеччини“. Національні соціалісти примуватимуть до захоплення влади мирним шляхом. Вікні Гітлер заявляв, що то неправад ачеб то він був воровим приватної власності й атеїстом.

Пята партія в Англії.

В Англії утворилась партія великих промисловців на чолі якої стаєть власник фабрики акт Морріс. Вона зветисьме „Національний Партією“. Дня 29. вересня у Лондоні відбулась перша збори цієї партії, яка вже почала свою діяльність.

Розкол серед гетьманців.

(Лист до Редакції.)

(Продовження.)

IV.

Я вірив тоді в політичну чистість п. Панау Скоропадського і вірив, що, як події 1918 рр. так і те, що творилося тоді на смітцях, науцях і в релігійній розуму. Тому в цілком самовільно, а яким все своє життя робив і роблю те, в що вірю, вийшов я на працю — з одного боку над продовжуванням формування нашої ідеології, а з другого — над відновленням авторитету Гетьмана і опортунізму легенди Роду Скоропадських. Така легенда була необхідна для оживлення двох цілей: 1) виконання нею самого Гетьмана, 2) підготування громадянства для майбутнього сприйняття династії Гетьманства. Наскільки не удалося мені перше — свідать багато доповіді п. Скоропадського, наскільки не удалося друге — безапелляційно було те, яке було підготування українського громадянства до гетьманської ідеї і до Гетьмана легше ніж тому, яке було тепер.

Доки п. Скоропадський бачив, що він натрапив на свій час і свій народ, а українського громадянства обійшлося, становище його суворості змінило на себе зобов'язало було змінити. Він почав мінити зміру просту його авторитету, що його почалося з поширенням нашої ідеї і ростом нашої організації. Чим шалішим став почувати себе п. Скоропадський, тим більшу увагу він охоту надавати про те, кому і чому заважає він отримувати. Першим проявом неадекватності були його виступи проти членів Ради Присяжних і проти Ради Привілейних як установа. Характеристика членів Ради Присяжних — це був невідомий перший пункт на його промовлятих одніях, на основі яких він виводив побачення велич розмови зі мною. «Ніде ви не бачите, Вячеславе Калитиничу, чому я не мені цілком роками, що все це в порівнянні з Вами нічого? Я розумію, що нам треба керувати цим органом, але ким же може він бути оці Рада Присяжних? Зрозуміло для всіх треба звести з нього грошей, а гроші можна добити тільки я». Моїм сталою відповіддю, що «буде дружина буде адало», що нага в першій, а в другій, і що Рада Присяжних, це одинокі вітні, на які сподіюся пів і пів його майбутні гетьманство — він і домі не промовів. Зрозумів натомість, що в Раді Присяжних буду боритися до останка, бо бачу в ній одинокі правду установу, яка його Гетьмана, силою своєї єдності і Записки, може держати в руках і тим захистити нашу ідею і нашу від усіх нещастій персональної ідеї п. Скоропадського. Зрозумівши це, він змінив свою тактику. Замість піддаватися мені проти Ради Присяжних, він почав піддаватися Раді Привілейних проти мене. Останнє йому удалося.

Почав він з найбільшого в Раді Привілейних опозиціоніста — п. Сергія Шемета. Взявши його до себе на свою приватну службу, він з'ясував, що не хотів піддаватися Запискам, доки так само самого Записки не підніме Скоропадський, абице свого першого помічника для того, щоб цього Записки не побачити.

У Берліні (куди мене, заувраччю моїм бажанням і попередженням, страху на моїх почуттях обов'язку, перетягнуто в Райхсман) я так у 1927 зазначав, що мусів у вісімдесяти ставі м'явувати напад до Австрії і туди. Тоді п. Скоропадський рішив, що настав пір час слухати час почати мститися на мені за своє Записки, а одночасно почав почати шити авторитет людини, що одинокі, власне завдяки цьому диктатору, могла протиставити, зайнявши його персональних цілей. Під диктат Гетьмана в канцелярській перестрою, бувши повністю в 1918 р. п. Сергій Шемет став виступати на машині і виступати поодиноким гетьманством такі широкі політичні ситуації.

Доків ми не збралася жорна надати усе Україну ідеологією Липинського і виконання на смітцях проектами перебудови всіх політичних і соціальних відносин. Тепер, прийнято принцип непереможності Ради Присяжних УСХД Гетьман і його Рід, персоналізує як не єдиного нації і держави, а Листи до Братів Хайборобів.

Я проти апроприації іменем Гетьмана всіх гетьманів по Липинському. Стремління зробити з Липинського Митрополита, а з Листів до Братів Хайборобів — Королів — це переказ. Така переказ тільки відносно на нас реальною настроєм елементів, котрі шукають політичного зв'язку, а не політичної віри. Листів до Братів Хайборобів зазначаються підручником, але не Королем.

Переконання всієї нації на традицію, на авторитет, як то робить Католицька Церква, а політиці неодолимо. Докладом тому служать заповіді державної свідки від усіх страшен, де католицьким на найбільшій відомості державної нації і нападів осигнених найбільшій державній могутності країнами, де громадянство виконувалося в націоналістичних світогляді про-

тестантами і реформами. Або, як завжди сформулював це потім п. Шемет: «Однією з ідейованих рис в писаннях Липинського, невідповідних моїм духовній структурі, є така редакційна містивим. В Церкві є ціна в моральній апіан. До містивим її основ в віддаванні».

В словах присяги нашої свідать, що «Гетьман персоналізує єдність нації і держави», а в Наказі Гетьманській Управі має говориться, що «Гетьман персоналізує собою єдність ідеї та організації». Мусимо признати, що перше і друге не те саме (не долі тільки п. Шемет, що в Записках моїх про Гетьмана в Київ, а в Наказі про Гетьмана в Ванзев, В. Л.).

Персоналізм напад на мене п. Сергія Шемета і його одинокі та невідповідні представленням моїм громадської діяльності — в ролі інспірував п. проф. О. Томашівського, що в квітні, був свідком і помічником — помічником, на ошми «зв'язками», писаними 18. III. 1928. Після напад далі. Читано там:

«Тенденція націоналізму стизно гетьманського руху змінилася територіальним патріотизмом, з загальною ідеєю Української Гетьманської Держави — програмою Трудової Монархії — владою хайбою».

Паносе Кочубей і Залозенський беруться заводити між нами єдину філософську теорію (Липинського) так, щоб він вийшов про те, щоб всі гетьманці вписалися до однієї жовтої політичної секції».

В писаннях Липинського є багато індивідуального, властивого авторові і близьким йому по духу Запискам, але не всім і не в однаковій мірі. Ще менше вони є універсальними у відношенні до всього українського національно-монархічного громадянства, об'єднаних в одного біля символу нашої національно-державної єдності (Гетьмана Скоропадського) — є основним завданням Гетьманського Центру».

Безоглядну критику демократизму в писаннях Липинського часто приймають, як наші гетьманці в бік фемізму і абсолютизму. Наслідком цього підразається довіра до Гетьмана».

В тім, щоб канонізувати писання Липинського, а не бачу ні змислу, ні потреби. Я не можу приймати, як правду мудрості, цієї схоластики і рутини в методах праці, які хотіли викинути живому рухові. Коли в більшості Ради Присяжних сидів на Кочубеєм став на трітій лівий ідеологічний кошик (Липинського), поштували таким чином базу реальних інтересів, то чи буде тоді Рада Присяжних УСХД мати моральне право задержати в своїх руках провід над цілком гетьманським рухом і чи не буде це реалізм ідеологічної диктатури? і т. д. і т. д. (Лист С. Шемета «До Ясногородського Пана Гетьмана і до членів Ради Присяжних УСХД» і його «Критичні замітки до 1-го числа Бюлетеня» а д. 10. V. 1929 р.).

Паралельно з цим усі мої постанови саботували або перевертували. Кого я поручав — того саботували, кого я закликав — того піддавали; що я наказав потрібні роботи — цього не виконували, інші ж робили те, що я наказав віддавати.

(Продовження буде.)

В. Липинський.

ОСТАННІ ВІСТІ

АРЕШТУВАННЯ Б. ПОСЛІВ.

ПАТ повідомляє із Тернополя, що дня 1. жовтня поліція арештувала в Тернополі бувш. українських послів о. пра. Кунницького та Ладика.

В останній хвилі повідомляють нас, що арештували і бувш. пос. д-ра Варана.

У Варшаві арештували б. пос. Смола, заступника голови головної управи «Визволення». МИТРОПІ. ШЕПТИЦЬКИЙ У МІН. СКЛАДКОВСЬКОГО.

Міністр внутрішніх справ прийняв 1. жовтня популудні митрополита Шептицького.

ПІСЛЯ ЗАСТРІЛЕННЯ ГОЛОВІНСЬКОГО.

У зв'язку зі застріленням Головінського польські газети повідомляють за поліційними джерелами, що м. р. підчас реорганізації УВО іменом Головінського криміном командантом УВО. Коли з квартири Коновальця прийшов приказ «гострого курсу», Головінський організував піддаванням фінальній, перетинання телегр. і телефонних дротів, укладання перешкод на зал. шляху і т. д. Акція ця почалася нападом на пошт. амбуланс біля Бірки. Головінський бувимто брав личу участь у тім нападі та кермував ним на місці. Потім Головінський, мовляв, скривався в повіті рогатинській, просявським, а звідси приїхав до Львова, де його й арештували. Під ескортом двох функціонерів са, служби перевезли Головінського у в'язницю до Бірки. Там у бюро пов. команди конфронтували Головінського зі свідками нападу на амбуланс. Після конфронтації оба поліц. функціонери

Переплачуєте одиникий український журнал

«КІНО»

котрий виходить раз в місяць в об'ємі 20 сторінок з численними ілюстраціями.

Поодинокі число коштує тільки 75 гр.

Адреса редакції і адміністрації: Львів, вул. Бахарецька 4, 8/1. Желайте по всіх адресах і бюрок лінійних і не лінійних поштових зв'язків.

вирішили з Головінським до зал. двірця в Хайборобі. Коли в 7. год. веч. були вже недалеко дубового ліса, біля якого виконано напад на пошт. амбуланс, один із поліцій задержався на хвилю, а другий з Головінським пішов далі. Коли Головінський зорієнтувався, що з ним іде лише один поліцій, здарив поліція листуком у лице. Запаровочений поліцій поспішив на болоті й утік. Це викликало Головінський та пустився втікати. Заки той поліцій, що лишився був позад, і той, що апав у болоті, зорієнтувався, Головінський був уже кількадесят кроків від них. Оба поліцій пустилися в погоню. По дорозі Головінському перепинили у атчі плаці, тому хотів скинути його. В хвилі коли скидав плаці поліцій набавився трохи і тоді один поліцій вистріляв раз, а другий поліцій сім разів. Одна з куль вилетіла Головінського в голову і він помер на місці.

Небаром потім приїхав із місце події із воен. команди держ. поліції надком. Франкевич.

«УКРАЇНЦІ НИЩАТЬ УКРАЇНСЬКІ УСТАНОВИ»...

«Слово Польське» повідомляє, нібито українське населення Шин і Лисичинськ (пов. Тернопіль), як лише здогадалося, що надходить поліційні відділи, адемолювало місц. чит. Просвіти, льокаль «Лугу» та знищило до тла місцеві пам'ятники Шевченка. Потім, мовляв, делегація зложила заяву командантові відділу, що населення вже само зробило порядок, а поліція хай тепер докичить.

ПАМ'ЯТНИК У ЧЕСТЬ УКРАЇНСЬКИХ ВОЯКІВ ЗНИЩЕНИЙ.

ПАТ повідомляє, що 29. вересня лютували буря з громади у Микунинцях (пов. Тернопіль). Грім ударив у пам'ятник, поставлений на пам'ятку полягалих українських воєнків, і знищив його зовсім.

ПАЦИФІКАЦІЯ.

«Дзєнік Людови» заповідає, що в найближчому місяці помістять статтю Микола Гавкевича про саботажі та «пацифікацію».

ПІСЛЯ АРЕШТУВАННЯ СВЯЩЕНИКІВ.

У зв'язку з арештуванням у Любін Вел. о. Федиського та його соратників о. Божейка, польські джерела повідомляють, нібито в північній поліції найшла в бочці з попелом дві ручні гранати а в парох. канцелярії книжки протидержавної тенденції. На тім основі арештували о. Федиського та його 16-літ. сина Романа й о. Божейка. Пов. командант поліції з Городка, що приїхав на місце, приказав відставити о. Федиського і його сина до сл. суду в Городку, а о. Божейка, тому, що не було даних проти нього остання на волю.

АРЕШТУВАННЯ.

У Серафимцях (пов. Городенка) арештували поліція Юр. Загаєвича і його трьох синів. Ім закидають підпад двох стирт у цьому селі. У них найшли нібито скриньки пороку із заложеннями льонками, клоччя, ножиці для перетинання дроту та склад. часті військ. зброї. — У Стопчатіві (пов. Коломия) арештували Мих. Грекул, якому закидають, що стріляв і зранив вартівника телеф. ліній. У нього найшли буцімто 3 пари ножиць. — Під закидом принадлежности до УВО та підпаду... барак в Галичі (вл. гр.-кат. митрополі) арештувала поліція Йос. Мушчука, уч. IV. р. учит. семінарії. — У Монастирських арештовано Мих. Левковича, якому закидають, що вкинув у ріку Коронець 15 кг. стрільного пороку.

ВЛОМ ДО ЦЕРКВИ.

У почі на 1. жовтня невідомі злодії вломлися до церкви в Ченеві (пов. Долина) та вкрали нашу вартості 50 зол.

РОЗВ'ЯЗАННЯ АВСТРІЙСЬКОГО ПАРЛЯМЕНТУ.

Дня 1. жовтня відбулося під проводом канц. Вогойна засідання австрійської держ. ради. Ухвалили предложити президентові держ. ради шесення на негайне розв'язання Національної Ради. Як решень виборів до Нац. Ради взяли під увагу день 9. листопада.

Постійна хроніка.

А. Т. В. Рига. За останній 8 місяців ДПУ і радянські суди видали 547 прилюдів кари смерті; у вересні розстріляно 100 осіб, білорусів та контрреволюційну діяльність.

НА ПРОГУЛЬКИ

КАРМЕЛЕВІ КВАСНІ ПАСТИЛЬКИ

на чистім кришталінім цитринівім кваску в кількох смаках, у гігієнічній упаковці поручає

Замовлення приймає „Народня Торговля“, Львів.

А. ПЯСЕЦЬКИЙ С. А. КРАКІВ

245 6—10

Декрет про кари для охорони свободи виборів до сойму і сенату.

У „В.З.Р.П.“ ч. 64, з 1930 р. пов. 509 прийняв декрет президента з дня 12. вересня ц. р. про кари для охорони свободи виборів, який аналізує закон про охорону свободи виборів перед аложаваннями влади урядовців з 12. лютого 1930 р. Нарешті постановою штабного декрету може допуститися кожний громадянин, а коли допуститися того урядовця підчас урядування, або у зв'язку з урядуванням, то суд повинен узяти до обставини за обтяжуючу (арт. 8). Урядовцем у розумінні цього декрету є кожна особа, що повинна публічно функції в імені держави або самоуправління; за урядовців слід уважати також членів виборчих комісій (арт. 12).

Наказаний постановою декрету такі:

I. Карі вилучення до 5 літ підлягає той, що впливає безправно на підсудок голосування до сойму або сенату, а спеціально: а) виготовляє листи голосувачів з поминанням управленців або управленців неуправленців, б) уживає підступу в цілі неправильного виготовлення листів голосувачів, в) ушкоджує, укриває, переробляє або підбавляє протоколи чи інші документи голосування, г) складає голос, не будучи управленцем до цього, г) допускається надування при прийманні або обчислюванні голосів (арт. 1.).

II. Такі самі карі підлягає той, хто насильством, безправно погрозою або підступом перешкоджає: а) підбави передвиборчої виборчої, б) свободі виконання права голосування, в) голосування або обчислювання голосів (арт. 2.).

III. Уживає насильства, безправної погрози або підступу в цілі викликання впливу на спосіб голосування управленчої особи, або в цілі адержання її від голосування (арт. 3.).

IV. Рівнож підлягає карі вилучення до 5 літ, хто уживає або обтяжує уділити маєткової чи особистої користі управленцю до голосування або іншій особі в цілі викликання впливу на спосіб голосування управленчої особи або в цілі адержання її від голосування (арт. 4.).

V. Такі самі карі підлягає той, хто за голосування в умовлений спосіб, або за те, що здержується від голосування, приймає або надає маєткової чи особистої користі для себе, або іншої особи (арт. 5.) Як рівнож той, VI) хто за викликання впливу на спосіб голосування управленчого або за адержання його від голосування приймає або дає маєткової чи особистої користі для себе або іншої особи (арт. 6.).

VII. Карі арешту до року або гривні 5.000 дол. підлягає, хто при тайнім голосуванні записується в безправний спосіб зі змістом чужого голосу (арт. 7.).

VIII. Карі підлягає навіть намагання поновлення повинні зчисленні проступків (арт. 10.).

Проступки, передбачені в тім декреті, передбачаються по ушті трьох літ від їх поновлення (арт. 11.); а доходить їх у звичайний спосіб, передбачений в кодексі кримінального поступовання, себто зробленням кримінального доносення до прокуратури.

СПОРТ

НЕДІЛЬНІ ЗМАГАННЯ.

В цю неділю (5. жовтня) відбудуться у Львові атлетичні змагання за мистецтво Ліги між Погоном і Чорним. — Повітряні грають за мистецтво Ліги: Краковія—Вісла у Кракові, Польовія—Легія у Варшаві, Варта—Л. К. С. у Познані і Рух—Варшаві у Вел. Гайдуках. — Львівська Україна, як назувалося, розіграє в неділю передполюднем товариські змагання з Лехією.

У. С. Т. „БЕОКИД“ (Надвірна)—„СОКІЛ“ (Болонія) 1:1 (1:1).

На запрошення польовійського „Сокола“ розіграє 28. вересня товариські змагання на тричі 49 п. п. „Сокол“ мав більшу а гри, але напад його не зміг використати багато догінних пострілів від воротами противника. В „Сокол“ добра оборона і поміч, особливо середина поміч. „Беокид“, що гри ним разом в ослабленому складі і без Мурельського, не зміг опанувати нерівного гриша. Для „Сокола“ стрілив голи Лепкий з карного, подіставшого суддю послухом (обороняв „Беокид“ відбив м'яч головою, а суддя, що був тоді датою, думав, що рукою), для „Беокид“ Тучина з карного пересоб. Публики около 400 осіб. Р. З.

ОПЕРАТОР

2387 38—7

Д-р Д. Сассовер

Львів, вул. Коллонтай ч. 7. Тел. 38-51
ХІРУРГІЧНІ НЕДУГИ. ЛІЧЕННЯ ЖИЛЯКІВ.

Виборчий фонд.

Гурток львівських мішан зложив на Виборчий Фонд 290 зол. та визнає всіх українських мешканців міста Львова складати на цю ціл жертви!

НОВИНКИ

— Першорядна українська робітня футер-ЮЛІАНА ГЛУШЕВСЬКОГО, бувшого співробітника варшавських фірм та львівської ф-ми М. А. Августин. Виконує всілякі роботи з обсягу кунієрства. — Львів, Конперника 16. II. пов. 607

— Телеф. 2-11. Піскова 22 „Власна Хата“ Фотограф Лев Янушевич. 537 111-7

— Конфіскація „Діла“. Попередне (218) ч. „Діла“ підпало конфіскації за кінцеві речення виборчої відозви п. а. „Народ Український!“ і за всі дописи з краю в рубриці „Пацифікація“. Це 13-а з черги конфіскація „Діла“ в цьому році.

— Горить! В Кошицях, пов. Чортків, заплалася хата Василя Вербоцького й стіжок сина Володимира Стахового. Місцевий „Сокіл“ вирушив безплатно на ратуюнок і погасив пожежу. Причина пожежі невідома.

— Вийшли з тюрми. Дня 30. вересня ц. р. вийшли на волю з львівських „Бригток“ по 8-тижневій слідчій тюрмі: Бринявський Василь, уч. гімна. Гошовський Богдан, абс. торг. акад. Галиш Осип, абс. гімна. і Тарнавський Мирон, студ. техніки. Випущенням закинувано приналежність до УВО, співучасть у нападі на амбулянт під Бібркою, перетинання дротів під Золочевом (на шляху Львів-Золочів) та протидержавну акцію підчас побуту у пласт. низовім таборі в Уневі.

— Спростування адв. д-ра Е. Гвоздецького. У зв'язку зі статтею, поміщеною в 216 числі „Діла“ п. заг. „Нова Українська Партія“, д-р Гвоздецький, адвокат у Львові просить нас зазначити, що він не брав взагалі ніякої участі в організаційній нараді, яка відбулася 24. вересня ц. р., в цілях заснування нової політичної партії.

— Музей Наукового Т-ва ім. Шевченка у Львові, вул. Чарнецького 24, мав у місяці вересні 165 чисел (2475 предметів) приросту до ч. 20.636 включно. В поодиноких відділах прибуло предметів: археологія 42, етнографія 78, історія 173, церковщина 31, графіка 471, рисунки 32, репродукції 153, фотографії 1130, фотокліші 139, нумізматики 233. Жертводавцями були пп.: проф. Буцманюк Ю., Береза Я., д-р Бас В., Бубела В., Буцьковський І., Бранець О., о. Боярський О., Вахнянин Д., Вавришук В., Вітенко О., Гадупяк П., Гладкий, Горбань М., Гела С., Дорошенко В., Дудко Ф., Дудич Я., Демків, Дякович Т., д-р Електрович В., Заклинські Б., М. і Р., Захарченко Н., Калинюк В., Калужинський І., д-р Кузеля З., Кривинський С., Кречковський С., дир. Крушельницький А., д-р Крипкевич І., проф. Магалецький Ю., Макар, Марко, Мегік П., монастир ЧСВВ у Дрогобичі, Мельничак М., Ніжанковський Т., ред. „Неділі“, інж. Онискевич Р., Патриво Р., д-р Поляський Ю., д-р Пачишин М., Поляський Я., о. Рослонський Д., о. Ратич І., д-р Савойка Р., акад. Студинський К., радич. Сопотницький О., Сакотей, Сироїд П., проф. Січинський В., Строцький О., о. Табінський, о. Турчманович А., ред. Таранко М., ант. Терлецький М., проф. Фарина С., вид. „Червона Калина“, д-р Чубатий М., Чайковський Е., Чавс Р., Чмир Д., о. Штокалко П., Шуст, Ширба В., Янушевич Л., проф. Яремкевич Ю. Управа Музею склала всім їм за це щирі подяки. Відбудувачів було 237, у тім 7 шкільних прогульок. — Управа Музею.

— Почтові містерії. Принесено нам до редакції на показ цікавого листа, адресованого до Управи „Союзу Українок“ у Львові від видавничої фірми М. Таранька. Лист був кинений до поштової скриньки у Львові 26. IX. 1930 — і ту дату має на одній печатці. Зате на другій печатці має дату 30. IX. 1930, себто йшов від урядовця до урядовця в тому самому місті (а може й будинку) рівно чотири дні, а був доручений пятого дня себто 1. X. Конперта впродовж

Найновіший здобуток сучасного промислу це

„HELIODONT“

ПАСТА ДО ЗУБІВ,

578 4—8

що своєю якістю перевищує всі подібні вироби. Ждайте скрізь! Вживайте постійно!

розрізана та потім заклеєна клаптиком паперу, на якому з обох сторін прибиті почтові печатки. Ця конперта могла би стати цікавим експонатом у музеї динозаврів XX. віку.

— Зі Золочева повідомляють нас, що урочистість з нагоди ювілею митроп. Шептицького, яка мала відбутися в неділю 5. жовтня, відложена на пізніше.

— Зруйнували православну каплицю. У селі Чересах на Вишнічині була православна каплиця. Дня 21. вересня вночі якісь вороги вночі, що православне, зруйнували цю каплицю до тла і православні не мають де молитися.

— Хтось стріляв до жидів. Дня 30. вересня варшавські жиди із нагоди свята пішли на цвинтар помолитися. Коли вони молились над гробами, зпоза частоколу хтось почав стріляти з крісів і кількох жидів було ранених, з чого 2 так важко, що їх відвезено до лікарні.

— По смерті Репіна. Сьогоднішні телеграми з Гельсінгфорса потверджують вістку про смерть великого маляря Іллі Репіна. Він народився 1844 р., студіювати малярство почав уже в 13 році життя в Чугуеві, а потім у Петрограді. Картина „Бурлака“ дала початок його славі, а картини „Іван Грізний і його син“ та „Арештування“ звернули на нього увагу критики і прихильників малярства. Картина „Запорожці пишуть лист до султана“ була найбільш популярним його твором на Україні. Підчас революції Репін покинув вітчизну і жив у Фінляндії, де і помер.

— Похорони князя Леопольда Баварського. З Берліна пишуть, що президент Гінденбург візьме участь у похоронах князя Леоп. Баварського. Похорони відбудуться в п'ятницю. Тіло пожеда східної німецької армії підчас світової війни, забальзамовано. У похоронах, які будуть рівночасно маніфестацією німецьких військових код, візьмуть участь представники всіх родів зброї німецької армії і всіх її частин.

— Д'Анунціо продає віллу. Італійська преса пише, що відомий письменник Габріель д'Анунціо опинився в фінансових клопотах і щоб позбутися довгів, продає державі свою прекрасну віллу „Вікторіале“ над озером Гарда. Умова вже підписана. Письменник залишає собі в цій віллі тільки три кімнати, кухню і город, які стають власністю держави аж по його смерті.

— Згоріло 40 робітників. В японській місті Тейнгані вибухла у фабриці тютюну пожежа. Аж 40 робітників не встигло втекти з фабрики і всі згинули в полум'ях, а майже 100 робітників було легше попечених.

— Помер лорд Біркенгед. У Лондоні помер лорд Біркенгед, визначний діяч консервативної партії і найпопулярніший адвокат в Лондоні поруч адвоката Сміта. Підчас війни він був заступником кабінету міністрів, потім секретарем для справ Індії в кабінеті Болдуїна. В останніх роках Біркенгед усунувся від політичного життя і був директором одного великого промислового тресту.

Дописи.

СКІЛЬЩИНА. (В ім'я правди.) В дописі зі Скольщини п. а. „Величаво кооперативне свято“, поміщеному в „Ділі“ з дня 26. вересня ц. р., висловився безіменний інформатор-дописувач про минуле Скольщини ось як: „Так відзначувала Скольщина, в якій перелік дійсно всемогутю павула капіталістична та альянсові, своє кооперативне свято“. Оскільки мова про капіталістичну альянсову, то одне і друге поєднані невірне та неадекватне, крім того таму візьму на минуле Скольщини. Тому прохую в ім'я правди помістити отже виправлення: Далеко ще до війни була Скольщина покрита густою сіткою читальні „Прогресив“, соціалістичними а по часті й сільськими товариствами, крамничими та поштовими касами. Не пам'ятаю села, де не було б принаймні читальні „Прогресив“. Якщо й були які села без читальні, то їх би в приграниччях гірських закутках, кула дожд як айтом, так аймом був тоді дуже утриманий. Капіталістична ніколи не мала тут свого гнізда, а в містечку а Тухалі о. Довідливо, виникає допис з 1908 р. і в тих вісках селах, де о. Давид

ФУТРА

виконує
ЕВГЕН ГОВИКОВИЧ
робітня футер
Львів, вул. ЛІНДОГО ч. 3 (біля вул. Коперника).

ФУТРА

дик має такі-такі назви. На освітальному, культурному, економічному та політичному поді пра-...
...Скільки ж...
...Лев...
...Михайло Мосора, о. Катмарський, Бо...
...до...
...Скільки ж...
...Лев...
...Михайло Мосора, о. Катмарський, Бо...
...до...
...Скільки ж...
...Лев...
...Михайло Мосора, о. Катмарський, Бо...
...до...

до галицького сейму чи до парламенту. Скільки ж...
...Скільки ж...
...Лев...
...Михайло Мосора, о. Катмарський, Бо...
...до...
...Скільки ж...
...Лев...
...Михайло Мосора, о. Катмарський, Бо...
...до...

дливо. Прокляти ж, що по ціні просять паронія...
...Скільки ж...
...Лев...
...Михайло Мосора, о. Катмарський, Бо...
...до...
...Скільки ж...
...Лев...
...Михайло Мосора, о. Катмарський, Бо...
...до...

Семен Сородин.

Ціни набілу у Львові.

„Мислових“ північ кооперативам, для 1 жов-
тня 0 ж. масл. експортна ціна 3.10 злот., вказо-
досерво ціна 3.30 злот., агра. мисл. 0.29 сотнім,
агра. сметан. 1.50 злот., сир. 1.10 злот.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Міський Театр:
Четвер, 2 жовтня, год. 7:30 вечором
„Селянська антарктида“ і „Панди“.
П'ятниця 3 жовтня год. 7:30 веч
„Оскаріанери“.
Субота, 4 жовтня, год. 7:30 вечором
„Дикополь“.

Театр Річкордностей (в Нар. Домі):
Щодня „Хороший вояк Швейк“.
Маленький Міський Театр:
Щодня „Елзотична дитина“, комедія
Версальє.

Кіно.

НПОЛІН: Заукова фільм: „Співач-
железниця“ (в Од. Діжоні).
КІНО: Заукова фільм: „Рейс Гол-
ланд“.
КОЛЬОНІ: Нечинне
КОПЕРНИК: Заукова фільм: „Упа-
дний вогонь“. Підступний.
ЛЕВ: Заукова фільм: „По-Рита“.
МІРУХОВИЧ: Заукова фільм: „Упа-
дний вогонь“. Підступний.
ОЛІВ: Дічина в Каїро
ПАЛАС: Заукова фільм: „Втеча від
пастки“.
ПІЛІ: Лягушка спіжу.
ПАСАЖ: Пат і Патрон серед асоло-
дів і жуків до кінця.
ПРОМІСЬ: Тайна почткової скриньки.
Виступ антанського хору та бального
оркестру.
ХІМЕРА: Овiana.
СІМІВІВ: Джек моряком. Знак Зорі
(Фербенко).
ФІЛІМОРГІЯ: Заборонений онов.
УПІН: Легіон засудження.

Програма радіо.

П'ятниця 3. X. 1930.

Варшава (111.7) 16:30 Грамоф. панти
Гельсінгсфорс (211.3) 17:22 Музика
Лондон (356.3) 18:15 Танцюва музика.
Берлін (319) 16:30 Концерт. Харніа
(426) 16:00 Концерт. Стоггольм (435.8)
19:30 Концерт. Рим (441.1) 12:45 Радіо-
анкет. Прага (486.2) 16:30 Музика.
Вієнь (316.3) 17:30 Програма для мо-
лоді. Булапешт (356.5) 17:40 Оркестра.
Париж (784.1) 16:45 Концерт. Лемін-
град (1000) 16:00 Народна оркестра.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакції не відповідає.

Репертуар Нового Українського Те-
атру дир. П. Карбіновича 633
Дрогобич.
1. Х. Шугаю жума.
Берислав.
2. Х. Танці Венери.
Перемишль.
3. Х. Танці Венери.

Перша проба хору Т-ва „Львівський
Бояк“ відбудеться в п'ятницю, дня 3. п.
м. в 7:30 вечором в залі сал. Музично-
го Т-ва. Зголошення нових членів прий-
мається перед пробом — Вийді.

На „Гідну Школу“ зложив Ви: Д-р
Дідух (в. 1) мат. фарм. Ярослав. Макух-
Зарничка — Лява 50 год. зложив по-
відомлення про своє вчання; д-р Лєтін
і Ольга Файді — Стрпін 60 год. зложив
прошання зложив у своїм дімі. — Ви:
Дідух (в. 1) мат. фарм. Ярослав. Макух-
Зарничка — Лява 50 год. зложив по-
відомлення про своє вчання; д-р Лєтін
і Ольга Файді — Стрпін 60 год. зложив
прошання зложив у своїм дімі. — Ви:
Дідух (в. 1) мат. фарм. Ярослав. Макух-
Зарничка — Лява 50 год. зложив по-
відомлення про своє вчання; д-р Лєтін
і Ольга Файді — Стрпін 60 год. зложив
прошання зложив у своїм дімі. — Ви:

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає.

ГОДИНИНІ: тільки найкращі фе-
три, оригінали, виготовлені за готівку
і на рати від десяти до п'яти відсотка
сторони відна. Ніяк не зальти-
рять. Львів, вул. Миколаївська ч. 5 437

ПІСТІП: вул. Носова — на продаж
11 моріт городів без будинків.
Зголошення тільки доставляти під кар-
сові: П. Жуковська, Львів, вул. Рату-
славського ч. 14 636-3-1

Неохибний спосіб до прання, продається тільки в пачках.

На те, щоби за-
безпечити купу-
ючих перед фальши-
вими продуктами є
звичай, що на кусниках мила витискають якусь на-
зву. Очевидячки при LUX-і це неможлива річ: якже-ж
можна виписати фірму на його дрібненьких клаптиках!

Тому-то правдивий LUX — цей найпевніший,
неохибний середник прання ніжних тканин і вовни,
продється виключно в заклеєних синявих пачках
з надписом LUX. Стережіться всякого наслідування
LUX-у, а домагайтеся скрізь пачок з такою назвою.

LUX перепрагарно елегантні сукні з найкращих
матерій, а також дороге шовкове білля. Вовняні со-
рочки, білля й кафтанчики неможля, а також грубі
вовняні кофти й всяку фланелазу одж перить тільки
LUX-ом, а все це збереже завжди, навіть після ду-
же частого прання, м'якість і вигляд нових річей,
якщо лише будете їх прати виключно в LUX-і.

LUX треба домагатись
LUX-у тільки в пачках

ДАРОМ ПРІБКА

КУПОН. До фільм „Чайковський“ Лєвоні Савки, Почтова
Служба 10 Львівська Пшта, Варшава —
Прощу о безкоштовно прислати мені пробного пакету
LUX-у, який вистачить на одне прання.
Ім'я: прізвище
Адреса
Львів 150-006 Р (Почтсько-виробничо-вист. 1) 433

ПОТРЕБУЮ негайно до 2-ох хлопчи-
ків (5 і 7 літ) здорової, сонної та
здатної владі панночки, українці, Іванна
Кравчице, дружина судді, Яворів біля
Львова. 634 2-2

УНЕВАЖНЮ агущану військову
книжечку видаю П. К. У. в Бу-
чачі Львів Гіт (Gach) 1890 р. 648 2-2

УКРАЇНЕЦЬ в Доли, високої освіти,
бажає одружитися з інтеліг. укра-
їнкою що любить родину і грає на
фортеп'яні. Для поширення торговель-
ного підприємства бажає фр. мова та
невеликий капітал. „Робітників Н Руч.“
До Адміністрації „Діла“. 656

КІМНАТА, окремий вхід, вигідно ме-
льована, для одної або двох осіб.
зараз до кінця. Вуля. Тарновського 7. І.
пів. праворуч, від 3-5 поворот. 655 1-2

ПОКІЙ унебдольований віддаю, спец-
туально з кухнею. Рєніта 8, біля
Личаківської. 661

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає.

Дентист - Стоматолог
Д-р мед. Чайковська-Ляхова Ольга
лікар заграничних клінік
орд. від 8-12 і 14-18 год., неплі і
свята 10-12. ЛЬВІВ, вул. ЛЬВА
403 САПІГІ ч. 9. 21-7

Дентист Яків Насс
Львів, вул. Сикстуська ч. 17. II. п.
Серпінко розитані зуби, п'ясоубує і
виправляє зуби без болю. Штучні зуби в
пластичку і золоті найновішої системи.
Пацієнтів з провінції полагожується в
найкоротшому часі. П. І. Урядовича і
студентів значна знижка. Тел. 65-73

Максиміліян Зелений

смеритов, управитель школи
помер у Львові в дні 1 жовтня
в р. в 70 років життя.
Похоронити відбудеться в дні 1
жовтня в год. 3, поховати в домі
жидів при вул. Крушельський ч. 6
на Личаківській цвинтар.
Вічна Пова. Пам'ять! 639

Степанівська вул. Жерені, герон і залуза

Д-р Фелікс Ган

Львів, Листопада 30.

1206 Пересвітлення Рентгеном.

Д-р ЕВГЕН ДУРДЕЛЛО

буває лікар заграничних клінік, спеціаліст
сирині, неперичані і сексуальних недуг
(позова неплі) та лікарської косметики
ордирує в сириніх недугах
і т. д. від год. 8-10, 11-16
в косметичній від 10-11 і 16-18
в медіні і свята від 10-11
Гірське сонце. Напфюр. Ватермі. Кріс-
терпін. (спаратом жидів)
Львів, вул. Сикстуська ч. 22, III. п.
(біля Нар. і Сістуської).
Віда до життя. Телефон 38-90.

Дентистично-технічне Заведення

Франц Росик

Львів, вул. Сталіца ч. 8. I. пов.

363 повернув. 10-13

Запрошення.

По думі статті 6 статуту смериталь-
ного фонду для членів воц. міського
Театру у Львові, запрошую ділянки
членів міських Театрів, а саме: артистів,
членів хору, балету і оркестру, інспек-
тора сцени, маляра-декоратора і перу-
каря, на збори, з метою вибрати 3 де-
легатів а поміж ділянок членів до
Відкритої Комісії, які відбудуться для
15 жовтня, себто в середу 1930 р. в год.
3-тій (17) попор. в салі проб Великого
Театру.

Львів, дня 23. вересня 1930 р.

Фр. І ЖИК в. р.

642 3-3 Віцепрезидент міста Львова.

Для присдання

!! клієнтелі !!
уладжуємо рекламо-
ву продажу всяких
благатних товарів на
40 проц. дешевше.
Користайте з нагоди!
Серветти . . . 0.75
Оксф. і аретони . . . 1-
Руш. і стирни . . . 1-
Варшани . . . 1.35
Полотна . . . 1.50
Зефири . . . 1.80
Фалі. гл. і на біллі . . . 1.60
Решини купел. . . 1.80
Шоля до вран. дес. . . 2-
Повеліа шок . . . 5-
Вельвети до прання . . . 3-
Шей. і нов. на шуд. . . 4-
Скерт. широкі . . . 4.50
Купи і скар. до пран. . . 5.50
Шевіоти на шуд. . . 6.50
Замовлення висилає-
мо відорот. поштою.
Галицький магазин новостей
Львів, вул. Галицька ч. 15.
650 1-15

Ширіть наш часопис!